У жирній та слизькій землі, де слимаки,
Я вирив би собі ту яму серед цвілі,
В ній випростати б міг старі свої кістки
І спати в забутті, як риба спить у хвилі.

Геть мотлох духівниць, надгробки та гробки!
Не треба сліз людських на тій моїй могилі,
Хай круки пити кров летять звіддалеки
До цих брудних кісток в моїм колишнім тілі.

О друзі-хробаки без вух і без очей,
Дивіться, йде до вас мертвяк веселий цей!
Філософи, сини гнилятини несіті!

Руйновище моє діравте до кінця!
Скажіть, які то ще тортури є у світі
Для тіла без душі, серед мерців мерця?